

Nagyszebeni

KATH. EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ.

Előfizetés egész évre 1'50
Egyes szám ára 14 fillér.

Szerkeszti és kiadja:
Róm. kath. plébánia hivatal
Nagypiac 2.

Megjelenik minden hó 15-én.

Gondolatok a „Vörös-kereszt“-ről.

(Megnyitó a dec. 4-én tartott hangversenyen.)

Mikor a Teremtő kinyilatkoztatta

Első parancsait a Hóreb-hegyen —

Az a hang mennydörgi e vérzivatarba:

A világlátszóvilág új világ legyen!

Az Ur kijelenti magát újra,

E vésszel valamit mondani akar:

Jelenések sora most a hadak utja,

A Sinai hegyen jár most a magyar! . . .

A Sinai-hegyen jár most a magyar . . .

Hazánk bérces határbástyája — ez a mi Sinai hegyünk, ahová utunk fölvezet s honnan e vészes idők sötét felhőiből mennydörögve szól hozzánk az Ur szava. És az a kettős kereszt, mely évszázadok óta ott tündököl a hármasszög felett, akár csak izzanék — oly piros, mint a vér! Tán nem is a genfi kereszt volt, mit mellünkre tűztünk most s karunkon viselünk, hanem szent címerünk keresztje ez, mely hőseink véréből ragyog oly pirosan. Mintha ez volna igazán vörös keresztje a magyarnak!

És ez a mi vörös keresztünk, úgy érzem, mintha különös komoly üzenetet hozna a magyar Sinai hegyéről a szent korona országainak minden lakója számára faj és nyelvkülömbőség nélkül.

Az üzenet pedig ekkép szól:

Én szeretett népem! Hazád közös ellensége ellen most hősieken véded az országot. De hogy azt megtehesse, le kellett győzned előbb a belső ellenséget: a gyűlölködést!

Mert még mielőtt felcsendült volna a világháboru vérfa-
gyasztó szimfóniája, rég dult már az országban a testvéri harc
gyászos öldöklése. Hányszor szólalt meg békére intő hangcm,
de szived kemény maradt és hajthatatlan a lelked. De most,
hogy veszélyben forog az ország, most ismét eszedbe jut,
hogy ez a föld a közös haza, hogy tehát e haza népei: test-
vérek, kiket ugyanaz a gyönyörűséges egy anya szült és
tejével, kenyérével táplált és fölnevelt. És lám, föleszméltetek
végre mind!

Elástátok a testvéri harc mérges nyilait s egyek lettetek!
Megragadtátok a kardot közös markolással, közös zászlótokra
hűséget esküdtetek halálig egymásnak és ime most diadalról
diadalra mentek ti „oroszlánok és ti, vörös ördögök!“ S kik ott-
hon maradtatok a szent jellel, a magyar vörös kereszt jelével
sziveteken, kérlek, legyetek egyek ti is, ápoljátok együtt sebe-
sültjeiteket, enyhítsétek közösen a közös nyomort, együtt si-
rassátok elhunyt hőseiteket s együttesen ünnepeljétek a haza
diadalát!

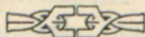
Mondd, nem kéred, hogy ez a békés egyetértés megmarad-
jon örökké?!

Én népem, mondd, nem érzed boldogabbnak magad, mi-
óta egygyé forrasztottalak vérrel és kereszttel?!

Agyudübörgés közt így szólt az Ur. —

S a Sinai hegyre fölsiet suhogó fehér szárnyain az
ország géniusza. A gyülőlködéstől lelke megtisztult, szivé-
ben egy nagy akarat: élni akar, új, boldog, békés életet!
Imádva térdre hull az Ur előtt s miközben zug-villámlik oda-
lent a világháboru, magához emeli Isten a térdelőt, nemes
homlokára csókot lehel, a testvéri béke isteni csókját és a
mellére odatüzi a szenvedést enyhítő szeretet vérvörös szim-
bolumát: a *Keresztet!*

A Sinai alján ezalatt bizva küzd, vállvetve dolgozik egy
áldott országnak áldott testvérnépe . . .

Püspök urunk megnyitója

(november hó 18.-i státusgyűlésen).

Mélyen Tisztelt Státusgyűlés!

A jóságos isteni Gondviselésbe vetett erős bizodalommal szívünkben, hazánk égi Patronájának annyiszor tapasztalt oltalmát az ő kegyelmi templomában csak az imént kiesdve, a rég letűnt időkhöz méltó magyar vitézség számos eleven példáján felbuzdulva, igazságos ügyünk végleges győzelmében rendületlenül bizva, összegyűltünk e történelmileg nevezetes esztendőben is, hogy kötelességünket teljesítsük.

Az annyi áldozatot követelő háborunak mint isteni látogatásnak a lelkek életét jótékonyan átalakító, az élvezetekbe merült emberiséget végzetes álmából felrázó, régi idők fenséges egyszerűségét, emberi és családi erényeit felelevenítő hatása alatt arra kérem itt egybegyűlt papjaimat, hogy a háboru kitörésekor, aug. elején hozzájuk intézett főpásztori rendelkezéseimnek minden egyes pontját addig, míg e válságos idők fölöttünk el nem multak, az Isten céljait megértő lélekkel megvalósítani igyekezzenek, esténként egybegyűjtven közös imádságra vigasz és erősség után vágyódó hiveiket, az értünk hőies halált szenvedett katonákért havonként legalább egyszer az engesztelő szent ádozatot bemutatva, a bűnbánat cselekedeteivel s az Isten kereső lelkek naponkénti szent áldozásaival az eddigieknél még nagyobb csapásokat édes hazánkról elhárítva.

Nekem erős a meggyőződés, hogy a béke áldásaiban csak akkor fogunk ismét és teljesebben részesülni, ha társadalmi életünkben a hitbeli közönyösséget mélyebb vallásosság, az önhietséget alázatos lelküket, az élvezetvágyat komoly munkásság, a szertelen fényüzést nemes egyszerűség, a csalárdságot őszinteség, az egyéni önzést a magáról megfélelmező felebaráti szeretet váltotta fel az egész vonalon.

A bevett szokáshoz hiven most ki kellene térnem az utolsó státusgyűlés óta bekövetkezett nevezetesebb eseményekre: de megvallom, erre képtelennek érzem magamat, amikor minden gondolatunkat és szívünk minden érzelmét hazánk jelenlegi szorongatott helyzete magának lefoglalja. Három indítványt azonban mégis ajánlok a mélyen tisztelt Státusgyűlésnek egyhangú elfogadásra:

1. Méltóztassanak megbizni azzal, hogy Ferenc Ferdinánd főherceg és Hohenberg Zsófia árváinak megirhassam, mennyire fájlaljuk mindannyian, hogy árvákká lettek, s mily kegyelettel őrizzük felséges szüleik példás életének és vértanui halálának emlékét;

2. méltóztassanak felhatalmazni arra, hogy a szent életű, jóságos lelkű X. Pius pápa kiváló utódjának, XV. Benedek pápának megirhassam, mennyire igyekszünk mindnyájan e kegyelmi időkben az anyaszentegyház hűséges fiai, Krisztus helytartójának engedelmes alattvalói lenni s mennyire bizunk a béke áldásait nekünk visszaszerző főpapi hathatós imádságának erejében; végül

3. szíves hozzájárulásukat kérem, hogy őfelségét, a mi szeretett királyunkat e gyűlésünkből táviratilag hódolatteljesen üdvözljük és e nehéz napokban újra biztosítsuk, hogy egyik vagyunk az ő felkent személye iránti hűségben és hazafias kötelességeink teljesítésében.

A státusgyűlést az Ur Jézus szentséges nevében megnyitom.

Tájékoztató.

Vasárnapok. Advent IV. vasárnapja (dec. 20.). Szent lecke. I. Kor. 4, 1—5. „Ne ítélj és nem ítéltetel”. Evángélium: Luk. 3, 1—6. Keresztelő szt. János megjelenése és predikálása. „Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenesekké ösvényeit”.

Karácsony és újév utáni vasárnapok kiesnek, minthogy ezt az egész szent időt a karácsonyi misztériumok foglalják le.

Vizkereszt utáni I. vasárnap (jan. 10.). Szent lecke: Rom. 12, 1—5. Az apostol int és kér minket, hogy testünket szeplőlelenül őrizzük meg és az Istennek élő, szent és előtte kedves áldozatul ajánljuk fel. Evángélium: Luk. 2, 42—52. A 12 éves Jézus a templomban.

Unnepek. Karácsony (dec. 25.). Jézus születésének ünnepe. Az ünnep nagyságát mutatja, hogy ezen napon minden pap három szent misét mondhat. Az első szent mise éjfélkor van, mert Jézus akkor született; az evángélium Jézus bethellemi születéséről szól. A második hajnalkor van, amelyet pásztormisének

nevezünk, mivel az evangelium a pásztorok imádásáról szól. A harmadik mise nappal van és ennek evangéliuma, a Fiúistennek isteni örök születésére utal. A hivek nincsenek arra kötelezve, hogy mindhárom misén jelen legyenek, eleget tesznek a misehallgatás kötelezettségüknek, ha bármelyik misén jelen vannak.

Karácsony estéjét a keresztény családok nagy melegséggel ünneplik meg. Karácsonyfát állítanak, mely emlékeztet a paradicsomi fára, mely bünt hozott a világra, de emlékeztet a keresztfára is, mely viszont üdvösségünknek forrása. A gyertyák a karácsonyfán Jézust jelentik, ki világosságot hozott az emberek lelkébe. Az ajándékok szintén a kis Jézust a mennyei Atya drága ajándékát jelentik, kit Ő nekünk adott. Sok helyen bethelemi jászolt állítanak fel — nálunk a Mária oltáron — hogy ez a hívők figyelmét jobban ráirányozza a Bethelemben született isteni kisdedre.

Karácsony másod napján (dec. 26.) *Szent István első vértanú ünnepe* van, ki először szenvedett vértanúi halált Krisztusért. Jeruzsálem falain kívül kövezték meg, mialatt ellenségeiért imádkozott. „Uram! ne tulajdonítsd nekik e bünt”. Ezen napon — noha nem tartozik a hivatalos ünnepek közé — ünnepélyes istentiszteletet tartunk épen olyan fényvel, mint az első napon.

A karácsony nyolcada alatt szt. István vértanú napja (dec. 27.) után ünnepli, az egyház *szent János apostol és evangélista* napját, kit az Üdvözítő apostolai közt legjobban szeretett. Az apostolok között az egyedüli, aki természetes halállal mult ki. Élete vége felé folyton azt hangsúlyozta: „Fiacskáim, szeressétek egymást!” Midőn pedig tanítványai ezért azt kérdik tőle: „Mester, miért mondod mindig ezt?” azt felelte: „Mert az Úr parancsa ez és elég, ha egyedül csak ez történik”.

Aprószentek ünnepe. (dec. 28.) E napon az egyház azon kisdedekről emlékezik meg, kik önkéntelenül szenvedtek vértanúhalált Jézusért Herodes alatt.

Szt. Szilveszter, (dec. 31.), a polgári év utolsó napján hálaadó ünnepies istentisztelet van a templomokban.

Kiskarácsony. (jan. 1.). Ezen napon kapta az isteni kisded a Jézus nevet, mely Megváltót, Szabadítót jelent. *Újévnek* is nevezik e napot, mert kezdetét veszi, a polgári esztendő. Az egyház ezen ünnepével, arra akar figyelmeztetni, hogy Jézus szent

nevével kell az új esztendő t megkezdeni, ha azt akarjuk, hogy az szerencsés és boldog legyen.

Jézus szent nevének ünnepe. (jan. 3.). A kereszténység mindig a legnagyobb tiszteletet tanúsította a Megváltó szent neve iránt, úgy hogy azt főhajtás mellett szokás kiejteni az imádságokban. Sz. Pál apostol Jézus nevééről mondja: „Annak okáért az Isten is felmagasztalta őt és oly nevet ajándékozott neki, mely minden név fölött vagyon, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, a mennyieiké, a földieké és a földalattiaké”. (Filipp. 2, 9—10.). Az ünnep nagyságát mutatja az a körülmény is, hogy akik e napon vagy a rákövetkező nyolcadon meggyónnak, megáldoznak és a szentséges atya szándékára imádkoznak, teljes búcsúban részesülhetnek, mely búcsú a tisztító tűzben szenvedő lelkekért is felajánlható.

Vizkereszt. (jan. 6.) Három eseményt ünnepel ezen ünnepen az egyház: a napkeleti bölcsek imádlására sietnek az isteni kisdednek; Jézust megkereszteli ker. szt. János a Jordán folyóban; Jézus első csodája a kánai mennyegzőn, midőn a vizet borrá változtatta.

Vizkeresztői házszentelés jan. 6.-án a nagymise után kezdődik. Kik házaikat megáldatni akarják, nagyon kérjük, hogy azt minnél előbb a sekrestyében jelentsék, megadva a *név és lakás* pontos adatait (név, utca, házsám.). Tekintettel arra, hogy az idő nagyon ki van mérve, kérjük a hiveket, ne kínálják a szertartást végző urakat semmiféle étel és italnemüvel. Ez részint nem fér össze a ténykedés szentségével, másrészt nagyon kényelmetlen a visszautasítás és sok félreértésre adhat alkalmat.

Böjtek. *Szigorú böjti napok,* (egyszer szabad jóllakni és húst nem szabad enni) dec. 16.-án, kántorböjti szerda; dec. 18.-án adventi péntek; dec. 24.-én karácsony vigiliája. *Enyhítet böjti napok* (egyszer szabad jóllakni, de húst szabad enni) dec. 19.-én kántorböjti szombat. *Megtartoztatási napok* a többi péntek. *Karácsony első napján és kis karácsony napján (Újév)* — noha e napok péntekre esnek — húst szabad enni.

Predikációk és keresztény tanítás. Magyar nyelven: dec. 20.-án; dec. 26.-án; jan. 1.-én és jan. 3.-án d. e. 10 órakor; jan. 10.-én d. u. 6 órakor. Német nyelven: dec. 25.-én; dec. 27.-én és jan. 10.-én d. e. 10 órakor; dec. 20.-án; dec. 31.-én és jan. 3.-án d. u. 6 órakor.

Tisztott idő, mely alatt nem szabad zajos táncmulatságokon részt venni, vagy ünnepélyes mennyegzőt tartani egész jan. 6-ig bezárólag tart.

Szilveszter estéjén d. u. 6 órakor az év utolsó estéjén ünnepélyes hálaadó istentisztelet lesz német szentbeszéddel.

Szentségimádás. Vizkereszt napján egész napi szentségimádás lesz. Az Oltáriszentséget reggel 7 órakor tesszük ki és az esti 6 órai ájtatosság után helyezzük vissza a szentségházba.

Misealapítványok. Jan. 5.-én Kreszta Mátyás, jan. 11.-én Kovács Györgyné lelkiüdvéért mondatik alapítványos szentmise.

Requiem. A harctéren elhunytak lelkiüdvéért január hó első szombatján 2.-án tartjuk meg a gyászmisét.

Egyházi zene. Karácsony szt. estéjén az éjféli misén: „Stille Nacht“ Grubertől és „Weihnachtslied“. Előadja a kath. zeneegyesület nőikara.

Karácsonynapján d. e. 10 órakor. Reimann Ignác „C“ Pastorál miséje. Gradualéria: „Gott hoch im Himmel“ Irta: Zangl József. Offertoriumra: „Jesu Kindlein schlafe ein“. Irta: Sautner Károly.

Karácsony másodnapján, szt. István első vértanu ünnepén Reimann Ignác „G“ Pástorál miséje. Gradualéra: L. Rotter op. 46. „Christus natus est“. Offertoriumra: N. Dabelly „Hodie Christus natus est“.

Újév napján: Lásd: Nagykarácsony napját.

Vizkereszt ünnepén: Lásd Karácsony másod napját.

Képek a háboruból.

A hős táborigazgató.

Szabadkáról jelentik: A déli harctérről Szabadkára hozták K. I. róm. kath. táborigazgatót, aki emlékezetes hőstettet követett el és azután megsebesült. A hős pap esete a következő:

Az egyik heves ütközetben két század támadást kezdett egy magaslat ellen. Nyolcvan embere már odavolt a két századnak s alig ötven lépést mentek előre. Még vagy háromszor annyi volt az első, valamire való földözékig. S a tiszték is el-estek jórészt. Egyik oldalon egy hadnagy, másikon már csak egy zászlós vezényelte a honvédeket. A hadnagy éppen inteni

akart csapatának, kiemelkedett egy kicsit, abban a pillanatban szíven találja egy golyó. A katonák közül sokan látják s leiródik arcukra a megdöbbenés érzése. De azért tíz lépést újra előre mennek. Balfelől, hol a zászlós állott, egyszer csak elnémul a tűz s lassan huzódik végig a szünet a rajvonalon. Elesett a zászlós is. Elesett velük a két század fele embere. A lövések gyérülnek, a rajvonal inog. Egy-egy fő lassan fordul a földön s tekint hátra felé: fegyverét addig is elsüti ugyan, de már a levegőbe. Mi lesz? Mindenkinek a lelkében egy gondolat ég: vissza kell futni. Már nincs is, a ki vezesse a csapatot. A fegyverropogásba néha belevág egy szivettépő, haldokló kiáltás . . . Előre menni ugy se lehet, hisz már oly vizes a föld, hogy állani se tudnak a lábukon. Menekülésre gondolnak. Csak már kezdene valaki.

És akkor!

Akkor a pap kezébe ragad egy szál meztelen kardot, végignéz a rajvonal felett a hegyoldalon, szemében valami fényes, ragyogó tűz ég s ajkán felhördül, feldörög egy szó:

— Roham! Előre!

Az elvánnnyadt halálraszánt kis sereget valahogy megbabonázza ez a szó. Bajonettjük már a fegyveren volt s most egyszerre felszökik az egész vonal, megörülnek s határtalan kiáltozással egy futamra teszik meg a még hátralevő ötven lépést a hegyoldalon. Elől a pap. Sebet nem vág, golyót nem lő, de alakja lebeg, vezet a század előtt. Három perces szuronyharc, ember-ember ellen, egy három ellen, de a magaslat a miénk lett s a pap . . . a pap egy lövést kap a bal combjába.

Most ápolják a kórházban s ha kérdik sebe felől, így felel;

— Miután összes tisztjeink elestek, a két századot én vezettem rohamra. Isten megsegített, különben egy szálig ott vesztünk volna.

Gyóntatás a vasuti állomáson.

Megható jelenet játszódott le nemrégiben az egyik párisi állomás üvegcsarnoka alatt. A csarnokban sebesült katonák feküdtek, akik félig ájultan heverték a kövezetre szórt szalmán és várták, hogy valamelyik kórházba vigyék őket. Az egyik katona különösen szenvedett és mikor az egyik apáca segíteni akart neki, a katona halk hangon így szólt:

— Kérem küldjenek ide egy gyóntató papot.

Az apáca nem talált a pályaudvar épületében papot, de mikor visszatért a sebesülthöz, a közelben megszóllalt egy másik, sulyosan sebesült katona:

— Én pap vagyok, feloldozhatom beteg bajtársamat, vigyenek hozzá.

Az apáca vonakodott a sebesült papot a másik sebesült mellé vinni, mert a papnak is borzalmas sebe volt, amelyet egy gránát felrobbanása okozott és a mozgás könnyen halálát okozhatta volna. Az apáca vonakodásának azonban véget vetett a sebesült pap, aki így szólt:

On bizonyára tudja, mi az, ha egy lelket megmentünk. Mit ér ezzel szemben, ha valakinek az életét egy órával meghosszabbítjuk?

Az apáca ezután odasegítette a sebesült papot a másik sebesülthöz és a pap néhány perc múlva meggyóntatta és bünei alól feloldozta bajtársát. Miután a feloldozás megtörtént, a pap keresztet akart vetni a gyónó katonára, azonban a kezét nem tudta már felemelni. Hogy a keresztvetés mégis lehetséges legyen, az apáca felemelte a beteg pap karját. Miután ez is megtörtént, a feloldozott katona és a pap eszméletlenül hanyatlott vissza a szalmára és egymás kezét szorítva, néhány perc múlva mindketten meghaltak.

Levél a harctérről.

1914. december 2.

Ave Maria!

Édes jó L. Úr!

Nemde szeretné tudni, hol vagyok? Nagyon messze! Ellenség országában s mégis testvérek között. Prüsszentsen*) csak egyet, írja le s megkapja a kis városka nevét.

Már tiz napja, hogy itt dolgozunk, mint Krankensammelstelle. Sok sebesült és beteg fordult már itt meg a tiz nap alatt, úgyhogy volt dolog elég. Sokszor éjjel érkeznek meg a transportok közönséges szekereken. Itt megpihennek, esznek szegények, másnap pedig tovább küldjük a vasútra, hogy az édes hazában állandó kórházakban, szerető, gondos ápolás mellett meggyó-

*) Prüsszentettünk sokat, mindenik máskép és így nem találtuk ki a nevet. Szerk.

gyuljanak. A súlyosabban sebesülteket esetleg még egy napig itt tartjuk, a vérző sebeket az orvosok bekötik. Súlyos sebek nagyon gyakoriak, mert az oroszok itt igen sok robbanó golyóval lőnek. A sebesülések 50—60 % a ezektől ered. Úgy sajnálom szegényeket, mikor hallom a folytonos panaszokat. Ide kell erős lélek! A szenvedőnek is, de a vigasztaló papnak is. Egy résztvevő kérdés, egy biztató szó, egy pohár bor vagy forró tea, egy cigaretta pár percre elfeledteti éles fájdalmaikat. Azután jönnek a lelkiállapota felől való kérdések s azokra igazán őszinte feleletek. Olyan epedőn várják a feloldozást!

Kétszer, háromszor is meg kell látogatni őket, nagyon hála-lásan veszik, ha a pap eldiskurál velök. Milyen mohón kapnak a kis imakönyvek után, ki sem mondhatom. Csak sajnós már egészen kifogytam belőlök és sehonnan sem kaphatok. Ilyeneket nagyon szépen kérek. Sokszor jobban örvendenek neki, mint az érmelegítőnek. Nagyon jól teszik a kedves rokonok, ha ilyen kis füzeteket küldenek kedveseiknek a harctérre. Az elesett kath. fiuknál gyakran találunk imakönyvet és olvasót, Máriaérmet. Az édes Szűzanya nagy Pártfogója a hazáért küzdőknek.

Mindjárt az első napokban egy igen megható esetnek voltunk szemtanúi. Az Operationszimmerbe is minduntalan benézek. Éppen egy eltörött jobb kart kötnek be az orvosok. Feltűnt nekem, hogy a keblén csüngő Mária-érem egészen meg van görbülve s egyik széléből egy darabocská hiányzik. Megkérdem az okát. Az orosz golyó mellének volt irányítva, de az aluminium érmen a golyó megcsuszott s a jobb felső karon átment összetörve a csontot. Szegény jó fiu, milyen hálás lehetett a b. Szűz iránt! Az orvosok kénytelenek voltak megállapítani, hogy az „érem” mentette meg az életét. Hej, az Operationszimmerék mennyit tudhatnának beszélni!

Itt bámulom hős katonáink kitarását és erős lelkét. Olyan nyugodtan nézik, mint vágnak az orvosok éles késükkel az élő húsba, alig mozdul meg egy-egy izmuk. Egy-kettő és künn van a muszka golyó. Megnézi a derék fiu, egyet sóhajt: „ej, úgy szeretném visszaadni!” aztán bugyellárisába teszi — emlékül.

Sok bajt csinálnak azonban a robbanó (dum=dum) golyók. A súlyos sebesülések nagy percentje ezektől származik és a grá-nátoktól meg srapnelektől. Galiciában robbanó golyóval nem

löttek, de itt szinte mind ilyenekkel. Nem nézik ők már többé a genfi pontokat! Azért szükséges annyi operáció és amputáció. Itt is volt kettő. Egyiknek a jobb kezét, másiknak a bal lábát kellett levágni. Olyan megadással egyeznek az amputációba is! Ők már sokkal többet is szenvedtek! Ilyenkor is nehéz hivatása van a tábori papnak. Mikor annak a derék gyimes középhlaki fiúnak a karját levágták, igazán megeredt a könnyem, pedig nálam nagyon nehezen megy a sírás. Soha se feledem! Az orvosok tanácskoznak, az assistensek a szereket készítik elő, a szegény beteg pedig rothadt karjával oda hajlik hozzám s könnyező szemekkel mondja: Gyónom a Mindenható Istennek... Aztán elaltatják s egy félóra múlva verejtékes teste könnyebb lett egy karral s megköszöni szépen az orvosoknak a fáradságot.

De már azt hiszem eleget irtam. Probálok készülni a szent karácsonyra, az édes Jézus eljövetelére, amelyet bizonyára itt kell valahol megélnünk. Hoz-e az édes Jézus valjon békét? ezt kérdi mindenki. Az a baj, hogy olyan kevés a „jóakaratu ember"! Hol fogjuk énekelni „Mennyből az angyal”-t? Majd oda próbálok magam képzelni a jó cselédek közé, vagy legjobban lesz, ha itt csinálunk egy kis egyházi kart a katonáinkból. Bizony, ez szép lesz!

Vasárnap is olyan kedves volt! Képzelve kedves *L.* úr, a szentmisém alatt egyszerre csak felhangzott a tűzérkekkel, trénekekkel és szanitécekkal tele templomban az „Ez nagy szentség valóban!”, a Hymnus stb.! Hát maga tudott volna tovább misézni? Aztán csodálkoztak a tiszték, hogy a szentmisém most tovább tartott, mint máskor. S mit szól hozzá? Oroszországban, egy testvér-lengyel templomban magyar predikáció hangzott. A kedves lengyel pap megölelt utánna s azt mondotta, hogy mindent megértett — a gesztusokból.

De már végzek, most sötétedik s itt nincs villany, csak egy stearin gyertya. Szeretettel ölelem mindnyájokat, s béke után epedő szívvél kívánok mindnyájoknak: Boldog karácsonyi ünnepeket!

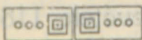
Badilla János, tábori lelkész.

Tábori levelek. A világháborúnak sokoldalú az élet minden vonalán végigviharzó lelkiülete eddig is jelentős átalakításokat végzett irodalmunkban. A mai irodalom terméket új

motivumok szerint értékelik a mai nagy idők lelki élményei. Ilyen új értékek szerinti remek alkotásokat, bocsátott el hódító útjára az „Élet“ irodalmi r. t. a „Tábori levelek“-ben. Ezekben az egyszerű füzetekben irodalmunk jelesei a mai magyar lelki világ gyöngyeiből juttatnak a nagyközönségnek. Megszólaltatják ezekben a haza, a küzdő és szenvedő hősök, az édesanya, a feleség, a gyermeklelkét; megszólaltatják úgy, hogy általuk a hősökbe kitartó lelkesedést, a kishitűekbe bizalmat, csüggedőkbe bátorságot, a gyászolók szívébe vigaszt öntenek, megnyugtató üzenetet visznek az édes otthonba s a távoli csataterekre, enyhítő balzsamot a kórházakba. Ami a Vörös Kereszt hívatása a katonák egészségének gondozásában, ugyanaz a hívatásuk a „Tábori levelek“-nek a gondoktól s aggódalmaktól törődött, gyásszal sulytott lelkeknek erősítésében: segíteni gyógyítani. Hol nincs tere ma a misszióknak s ki nem tartaná érdekesnek mindent elkövetni e misszió legszélesebb arányu terjesztése érdekében? A „Tábori levelek“-nek megszámlálhatatlan példányban kell eljutni a csataterekre, itthon minden házban s főleg a kórházakba.

Eddig megjelent 8 füzet: 1. A harcos levele feleségéhez. 2. A harcos levele édesanyjához. 3. A harcos levele gyermekeihez. 4. A harcos levele falujához. 5. A küzdőhősökhöz. 6. Az elésett hősokról. 7. A sebesültek és szenvedők vigasztalója. 8. A hazalevele a magyar néphez.

Kérjük olvasóinkat, hogy ezen rendkívül értékes füzeteket ne csak maguk szerezzék be, hanem sziveskedjenek minél szélesebb körben propagandát is csinálni azoknak. Megrendelhető; az „Élet“ irod. r. t.-nál Budapest, I., Fehérvári-ut 15/c. *Egy füzet bõltsi ára 14 fillér.* Helyben a plébánia = templom sekrestyéjében is lehet a megrendeléseket eszközölni egy e célra kitett íven *a név, a kívánt levél sorszámának és a példányszámnak megjelölésével.*

Krónika.

Személyi hírek. Varga Péter kadetiskolai tanár tábori lelkész helyébe Horváth József káplán neveztetett ki tábori lelkésznek a helybeli kórházakhoz.

Miniszteri látogatás. Sándor János m. kir. belügyminiszter erdélyi körutjában városunkat is felkereste. Prépost-plebános urunknál tett látogatása alkalmával köszönetet mondott a hitközségnek, a háboru eddigi tartalma alatt tett jótetteiért és áldozatkésztségéért.

Temetőkápolnánk egy szép csengésű haranggal gazdagodott. A harang a Bernitzky, Schneider és Zach családok ajándéka. A kedves adakozóknak ez uton is köszönetét fejezi ki hitközségünk. A harang használatára a régi temetői taksa az irányadó.

Hadikölcsön. Prépost-plebános úr 100.000 kor.=t; a hitközség alapjai 29.000 kor.=t; a Seidl alap 5000 kor.=t; Lázár Béla káplán 500 kor.=t jegyezték a hadikölcsönre.

Alapítvány. H. F. a Mária otthon részére 400 koronás alapítványt tett. Isten fizesse meg!

Felülfizetések. A november 15-én megtartott templomi hangversenyen felülfizettek: Kövessné öngyméltósága 10 kor., Sztóák Boda ezredesné 20 kor., Lup M., Nagy J. 3—3 kor., Dunka Liza és Nina, Horváth tábori lelkész, N. N., Niedermaierné, N. N., Pászthyné, Spilka főhadnagyné, N. N., N. N., 2—2 kor., Bournáz Anna 1 kor. 20 fill., Benigni A., Császár vezér-törzsorvosné, Hannich H. N. N., Pipos nővérek, N. N., Schneider J.-né, N. N., O. S., Moller, E. G., S. M., Olasz Jánosné, Guist M., László Dénesné, Negri Ottóné, Zein kisasszony, N. Z. 1—1 kor., Stizler, Swoboda kisasszony 40—40 fill., Kiss 20 fill. Budovszky könyvnyomdája a plakátokat ingyen készítette. A felülfizetőknek ez uton is köszönetét fejezi ki az oltáregylet.

Nyugtázás és köszönetnyilvánítás. A dec. 4-én megtartott hangverseny összes bevétele 1181 kor. kiadás volt 102 kor. tiszta jövedelem tehát 1019 kor. Nem mulaszthatjuk el felemlíteni és köszönetet nyilvánítani azoknak, kik közreműködtek

abban, hogy az Oltáregyesület hangversenye oly szépen sikerült és azoknak, kik adományaikkal járultak a buffehez. Adományokkal hozzájárultak: Kripner Igi és Mini 20—20 kor., Neugebauer 5 kor. 12 fill., Pap Lajosné, Bod Péterné, Sárosi Károlyné, Sinczky Gézőné, Gruber Gyuláné, Kratzer Anna, Görtzné, Suchy-né, Stéger Károlyné, dr. Kovács, Kröpfel alezredesné, Bömchesné, Endes őrnagyné, 1—1 kor., N. K., Bojdné, özv. Hosszú Gyuláné, özv. Telegdy Jánosné, Nagy Jánosné, özv. Vass Lujza, Schönherr Károlyné, Binder százados, özv. Őszyné, N. N., Gangl Emma, Schwartz Róbertné, 2—2 kor., Eitel lelkészné 5 kor., özv. Heiss Ferencné 4 kor., Spiller őrnagyné 3 kor., Weingart Jánosné 3 kor. 80 fill., Vatter Józsefné 4 kor. Süteményeket adtak: Krebs Henrikné, Spilka főhadnagyné, özv. Bertschné, özv. Reisch Alfrédné, Dunka Lujza, Mihály Dezsőné, Erdélyszky Mihályné, Gottfried Paula, Ujsághy Gézőné, Préda Berta, Statin Róbert, Schuster Olga, özv. Melczer Józsefné, Bernitzky Ernőné, Zsitkovszky Mária, Zach Józsefin, Keszler Lujza, Frentz Lujza, Nick Józsefné, Bruckner Klotild, Keszler Hedvig, Limay Ignáczné, Nagy Jánosné, Pissel Berta, Pécsy Helén, Huszt Lujza, Rojdlné, Lienerth Gyuláné, Metz Vilmosné, László Dénesné, Sentz kisasszonyok, Schneider Anna, Gaalné, Negri Ottóné, Kiss Ilona, Datkyné, Puskásné, Ungerné, Munteao ezredesné, Maschalkóné, Schaffranekné, Heintz Krisztina. Málnaszörpöt és szodát ajándékozta: Rumler Adolf, Pisó kapitányné, Noszkóné. Cukorkákat: Misselbacher J. B., Ádámkovitsné, Grossné, Kiffa Jánosné. Tálakat: Frentz, Seiser. A világítás költségeit 41 kor. 50 fill. Zach vállalta magára. Krafft nyomdatulajdonos a plakátokat és műsorokat ingyen állította ki. Malmer kisasszony ingyen árusította a jegyeket; Wonger színész a színpadot rendezte be izlésesen; Müller cukrászné szivességből engedte át a cukrászdáját az estélyre; Herbert Adél kisasszony örömmel vállalta magára a jegyek elárusítását; Bauer Leó igazgató pedig a színházat bocsátotta rendelkezésére az egyesületnek. Midőn az egyesület hálás szívvvel köszönetet mond a nemeslelkű adakozóknak egyben a leghálásabb köszönetet nyilvánítja az ezt közreműködőinek, Weingart Jánosnénak, ki magára vállalta a cukrászda vezetését, a 20 tagu hölgybizottságnak és Krebs urnak, ki a bizottság tagjainak segített nehéz munkájában.

Hangversenyek a Vörös Kereszt javára.

Minél súlyosabb megpróbáltatások elé állította eddig a világháború nemzetünket, annál több s meghatóbb jelét adta a magyar társadalom finom részvételének. Ennek az áldozatkész lelkes részvételnek voltak ünnepei az utolsó hónapban a Vörös Kereszt javára rendezett különféle hangversenyeink is.

Az oltáregyesületnek a múlt hó 15-én tartott templomi hangversenyén dr. Mihályné Hosszú Erzsébet, Resch György gyulafehérvári székesegyházi karnagy, dr. Thierfeld M. és Resch Rudolf szebeni karnagy ének- és zenebeli tehetségeik javát érvényesítették a fényes siker érdekében. Dr. Mihályné Hosszú Erzsébet 3 énekszámát: Részlet Mendelssohn „Paulus“-ából, Weiss: Ave Maria, Verdi „Traviata“-jából, valóban 3 ragyogó pontja volt a műsornak. Resch György 2 nagyszerű orgonajátéka: Lányi E. „Változatai“ a „Himnusz“ fölött és Bach II. 3. Orgonafugája s Sechter 21. sz. Preludiuma, minden zeneértő hallgató figyelmét megragadta. A „Fohász a háborús időkben“ c.-ű szerzeményében pedig, — melyet öccsével: Resch Rudolf szebeni karnaggal együtt gyönyörűen adtak elő — zeneköltői tehetségének nem közönséges jeleit mutatta be. Dr. Thierfeld M. 2 klasszikus hegedű játéka — Meadelssohn: Dalok szöveg nélkül 30 sz., és Chopin: Nocturne op. IX. — szintén méltóan illeszkedett be a műsor ünnepi keretei közé. A közönség, mely a templomban a legutolsóig minden helyet elfoglalt, a műsor egyes pontjai iránt mindvégig feltűnő érdeklődést tanúsított.

A második hangversenyt, melyet f. hó 4-én este a városi színházban rendezett az Oltáregyesület, az egész helybeli társadalom előtt ritka eseménnyé emelték az előkelő szereplők, az ének- és zeneszámokat kitöltő valóban megcsodálni való művészi erők. Városszerte óriási érdeklődés nyilvánult meg az estély iránt. Már 5—6 nappal előbb minden jegy elkelt. E páratlan érdeklődés megnyerésében mindenestre nagy érdeme volt a műsor rendkívül körültekintő összeállításának.

A tulajdonképeni hangversenyi műsor előtt elsőnek prépost plebánosunk lépett az aktuális hangulatban, gyönyörűen fölszított színtérre.

Előbb németül, azután (megkapóan kedves átmenettel) magyarul beszélt. Mindkét beszédében igen érdekes, költői száryalású gondolatokat mondott el a Vörös Keresztről. A hallgatóságon észre lehetett venni, hogy a Vörös Kereszt mai diadalainak ép oly fenséges, mint lelkes fejtegetéseiből a lelke mélyén mindenki kiérezte a Kereszt igazságának, irgalmasságának s szíveket összeforrasztó erejének győzelmét. Méltó folytatása volt a műsornak *Neugeboren Emil* orsz. képviselő német nyelvű felolvasása: „A háború, mint az egoizmus legyőzője.“ Igaz s meleg gondolatokban mutatott rá arra, hogy mint dönti le a világháború mindinkább azon korlátokat, melyekkel a nyugalom és béke idején olyan hamar bástyázzuk körül az „én“ önző érdekeit.

A közönségnek a két szónok nagyszerű gondolatai nyomán keletkezett ünnepi hangulatát most a legragyogóbb művészet illetései emelték az igazi műélvezet tündöklő virányaira. *Voileanu Anna* kisasszony zenei kulturája, melyet 3 zongorajátékában Bach D=dur, Es=moll, Cis=dur Preludiumai és Fugái mutatott be, tisztaságát, precizitását, nagyságát tekintve, elsőrangú helyet jeölöl meg számára a nagy zeneköltő tanítványai között. Őnagys. *Triteanu Veturia* kamaraénekesnő 2 előadása: Beethoven, „Wachtelschlag“ és „Ah! perfido“=pompázott a legkiváltságosabb képességekkel megáldott és a legfinomabban iskolázott hang értékességeiben. A hallgató nem tudta, hogy a művésznő nagyszerű hanganyagát bámulja-e; gyönyörködjék hangjának kristálytisza csengésében, avagy átengedje hangulatát a színpompás ének elbűvölő hatásának? A közönség ismételtén zúgó tapsviharban adott kifejezést határtalan elragadtatásának. Ugyancsak párját ritkító zseniálitást árult el. *Mary Dikenson-Auner* úrhölgy a hegedűje kezelésében. Programmba a 2 számot vett föl: Bruch: „Violinkonzert D-moll (erster Satz)“ vs Brahms=Jochim: „Ungarische Tänze“ (Nr. 1 u. 2). Darabjainak felfogása és átérzése, bámulatos technikája, az egész előadás végig kísérő klasszicitás — mind a legtökéletesebb művészet remekei voltak. A közönség alig tudott szabadulni a varázslatos hatás alól; mit e két előadás gyakorolt lelkére. A szünni nem akaró tetszésnyilvánítás arra bírta a nagy művésznőt, hogy egy ráadással is tetézzé kincses hegedűjével

kicsalt művészi örömeinket, melyekből — úgy éreztük — sohasem lehetne elég a lelkünknek. A zongora kíséretet — mesteri technikával — *Koricanszky Gusztáv* úr szolgáltatta. — A műsor záradékaul *Bod—Persz Katinka* úrhölgy olvasott fel alkalmi verseket. A háborus magyar lelki világ legértékesebb termékeiből tárt nehányat a közönség elé annyi rátermettséggel, oly megértő, meleg lélekkel, olyan hangulatos előadásban, aminővel műkedvelők szinpadján nagyon ritkán találkozunk.

Minden szereplő a lelke drágaságaiból hozott áldozatot ez estélyen a Vörös Kereszt lobogója alá: a Vörös Kereszt lobogóját diadalmasan lengető haza — és emberszeretet el nem muló érdemei legyenek jutalmi nagy lelküknek, nemes szívüknek!

Egyesületi élet.

Oltáregylet. Az egyesület a november 15-én megtartott templomi hangversenyen bevett 538 kor. 80 fill.-t. A munkadélutánokon egyszer egyes adakozók jóvoltából (Krippner Iginia, Reisch Alfrédné, Ferenczy Gézané, Weingart Jánosné, Adamkovits Aladárné) sorsolást rendezett, melynek jövedelme 22 kor. 60 fill. a katonák meleg ruhával való felszerelésére fordította. Egyes tagok adományából begyűlt: 9 hósapka, 13 pár érmelegítő, 2 pár térdmelegítő 6 trikóing, 6 alsónadrág 40 pár kesztyű, 2 m. flanel, 2 haskötő, 8¹/₄ m. tennisz, 2 kéztörölő, 6 zsebkendő, 1 lepedő és sok vászon tépésre. Az egyesület második küldeményét a „Vörös-Kereszt” egyesület 83-1914 szám alatt nyugtázta és köszönte meg. December 4-én az egyesület a városi színházban nagyszabású hangversenyt rendezett, melyről lapunk más részében számolunk be — ennek tiszta jövedelméből 500 kor. az itt levő sebesült katonák karácsonyára a többi pedig a központi Hadsegélyező egyesületnek küldi.

A helybeli Vörös kereszt egyletnek elküldött III. küldeménynek jegyzéke: 227 drb. gyapijúflanel haskötő, 226 pár gyapijúflanel kapca, 11 pár tennisz és barket kapca (maradék), 48 drb. barket ing, 48 drb. barket alsónadrág, 110 drb. hósapka, 57 pár csuklóvédő, 1-10 kg. tépés. Az 1914. nov. 15-én a templomban rendezett

hangverseny tiszta bevétele: 638.80 K.

Maradék a 220.60 K.-ból (198 K.+22.60 K): 18.25 „

Osszesen: 557.05 K.

Ezen összegből vásároltatott 151 m. flanel 531.50 K. értékben

apróságok: 25.— „

Osszesen! 55.50 K

Maradt: 55 fillér.

Adakozásokból befolyt 8 K. melyből pamut vétetett térdmelegítő kötéséhez. Kiss Ilona és Vilma adtak 4 kötet magyar és 13 kötet német könyvet a kórházban fekvő sebesültek részére. Oltáregyleti tagok adománya: 9 pár csuklóvédő, 3 drb. hósapka, $\frac{1}{2}$ kg. tépés.

Az imádásióra január 7-én d. u. 5-6 óráig; az egyesületi misék d. e. 7 és 10 órakor, mikor is az élő és meghalt tagokért ima mondatik.

Sz. Szívtársulat. A sz. Szívtársulat szokásos ájtatossága január hó 8-án a 7 órai sz. mise után lesz megtartva a legméltságosabb Oltári szentség előtt. A Társulat kis vagyonából 300 K-át adott a helybeli katonakórházakban rendezendő karácsonyfaünnepélyek javára.

Cseléd patronage karácsony első napján (dec. 25-én) a polgári fiúiskola helyiségében d. u. 4 órakor karácsonyi ünnepélyt rendez. Az érdeklődőket szívesen látja az egyesület. Onkéntes adományokat a „Tudósítóban“ fogjuk nyugtázni.

Kath. népszövetség karácsony másodnapján (dec. 26-án) műsoros gyűlést rendez az áll. főgimnázium tornacsarnokában. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépő díj nincs, de szíves adományokat a „Vörös Kereszt“ javára köszönettel fogad és nyugtáz az egyesület.

Mária kongregáció. Lélekemelő ünnepség keretében tartotta meg az „Urak és Ifjak“ kongregációja dec. 8-án d. u. 6 órakor második tagfelvételét. A fényesen feldíszített templomot, a hívek szép száma töltötte be. Az „Ifjak“ kongregációja 17 új taggal szaporodott. A felvételi szertartást prépost-plebános urunk, az urak kongregációjának praesese tartotta, a jelöltekhez pedig az ifjak kongregációjának praesese beszélt az igazi ideálról a „Szepfőtelesenről“. Jólesik látni, hogy a társadalomban mindinkább kifejezésre jut az a tudat, hogy mily erőt birunk a kongregációkban és mennyire emeli és munkálkodik közre, a sokak előtt annyira megvetett vagy felreismert kongregáció az igazi hitélet előmozdításában.

Jótékonyság.

Sz. Antal kenyér. November hóban kiosztott 299 kor. készpénzben, 250 drb. kenyér és 1200 kiló fa.

Kath. gyermektelep részére. Heiss Ottilia 2 kor.; Dunka kisasszony 1 paplan huzattal, 4 párnahuzat, 1 kis párna, 1 lepedő, Gangl kisasszony 1 kor.; F. öngyása gyermekcipők, Őszyné 2 kabát, 2 szék; Szakátsné 1 szék; Orsolyazárda 2 gyermekágy, 1 szalmazsák, Sz. Antal persely $\frac{1}{2}$ öl fa, özv. Noszkó Imréné gyermekruhák, Meininger Péterné zseb és asztalkendők, Smigelsky Mária gyermekruhák és cipők, Mallik Zelma 2 szék, Galgóczyné és Procané gyermekruhák, Farkas Józsefné parket, harisnyák, zsebkendők.

Szegények részére. Vince Józsefné 1 kor, Ratin Eliz 20 kenyér.

Szegénygyermek karácsonyfájára. Zach 10 kor.; Dietl Lajos, gondnok, Kalcic Ferenc, Maschalko Mihály, Franz István, Lakner Géza, Pásthy Ferenc és Dr. Verzár Ferenc 3—3 korona. Dr. Fischer Emil, Hercsgovatz Miklós, Pály Kálmán, Rumler Adolf, Schublach Henrik, Kedves István, Meininger Péter, Pietsch Sándor, Szentimrey István és Dr. Wiedorn Adolf 5—5 koronát, Weingart János 10 kor.; Heiss Ottilia 2 kor.

Temető kápolnára. Dr. Verzár Ferenc 10 kor.

Mária nővéreknek. özv. Rutné, Bell százados 30—30 kor. N. N. 20 kor., Heiss Ottilia 2 kor.

Vörös Kereszt javára: Lup Mária 4. kor.

Isten fizesse!

Tudósítónkról.

Ezen utolsó számmal lezárjuk a „Tudósító“ második évfolyamát és a jövő számmal Isten segítségével a harmadik évfolyamat kezdjük meg. Azon tudattal vagyunk eltelve, hogy „Tudósítónk“ és a „Pfarrblätter“=re a nagyszebeni hiveknek szüksége van, mert sokan az egyházi ügyekről csak így tudnak értesülni. Bizalommal nézünk a jövőbe és reméljük, hogy az újesztendőben előfizetőink száma növekedni fog. Előfizetési ár egész évre 1 kor. 50 fill.; egyes szám ára 14 fillér. Előfizetéseket a plebánia hivatalban és a sekrestyében lehet eszközölni.

Most, midőn új előfizetésre hívjuk fel a híveket idecsatoljuk kegyelmes püspök urunk sorait, mellyel a két lapra 20 kor. = val előfizet a következő évre: „Előfizetek, a „Kath. Tudósító“ és „Katholische Pfarrblätter“ harmadik évfolyamára, az idők mostohaságára való tekintetből kisebb összeggel, de a lapocskák megerősödésének és széles elterjedésének nem csekélyebb vágyával“. Adja Isten úgy legyen!

Katholikus lapok, folyóiratok.

Az ujév alkalmából felhívjuk m. t. híveink figyelmét a következő katolikus szellemű hirlapokra és kitünő folyóiratokra.

Felnöttek részére: *Politikai napilapok:*

„Alkotmány“. Budapest, VIII. Szentkirály-utca 28. — Ára egész évre 28 kor.

„Új Lap“ Budapest, VIII. Szentkirály-utca 4. Ára félévre 7 kor. Megrendelhető azonban a róm. kath. pleb. hivatalnál is, ahol házhoz kihordással ára egy óra 60 fillér.

Szépirodalmi:

„Élet“. Képes heti folyóirat. Budapest, VII. Damjanich utca 50. Ára egész évre 20 kor. (Sokkal jobb, mint az Új Idők!)

Tudományos és társadalmiak:

„Kath. Szemle“ Havonként egyszer. Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28. Évi ára 10 kor.

„Magyar Kultúra“. Megjelenik havonként kétszer, 5-én és 20-án Budapest, VIII. Horánszky-utca 20. Ára egész évre 12 kor.

Hítbuzgalmiak:

„Mária Kongregáció“. Megjelenik minden hó elején, kivéve júliust és augusztust. Budapest, VIII. Mária utca 25 sz. Ára egész évre 2 kor. (Ha 20-án együtt rendelik; 1 korona.)

„Erdélyi Oltáregyesületi Lap“. Havi folyóirat. Gyulafehérvár. — Ára egész évre 2 kor.

„Jézus Sz. Szívének Hirnöke“. Évi ára 3 kor „Szűz Mária Virágoskertje“. Évi ára 2 kor. A kettő együtt 4 kor. 60 f. Megjelenik havonként egyszer, Kalocsán.

„Szent Ferenc Hirnöke“. Havonként egyszer, Kolozsvár, évi ára 2 kor.

„Kath. Hittérjesztés Lapjai“. Havonként egyszer. Nagyvárad, évi ára 6 kor.

Ifjuság részére:

„Zászlónk“. Középkolai diákság lapja, évi ára 2 kor } Havonként
„Ragyasszonyunk“. Leányok lapja, évi ára 4 kor. } egyszer.

„Kis Pajtás“. 8—12 éves fiuknak és leányoknak gazdagon illusztrált lapja. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én, évi ára 4 kor. E három ifjusági lap megrendelhető Budapesten VII. Damjanich utca 50 sz.

„Órangyal“. Gyermeklap. Havonként kétszer, Győr, évi ára 2 kor.

Karácsonyi ajándéku könyveket szoktak adni. Ezeket s egyáltalában könyveket mindig a Szent István Társulatnál (Budapest, VIII. Szentkirály-ut 23.) vegyünk. Könyvjegyzéket kívánatra ingyen küld.

Plebániai anyakönyvi hivatalból.

Megkereszteltettek:

Nov. 12-én: Petrikó Lajos József (szül. szept. 8.). — Nov. 15-én: Kancsur Béla (szül. nov. 8.); Tóth József Kálmán (szül. nov. 7.). — Nov. 22-én: Sándor Béla (szül. nov. 21.); Lilich Sándor (szül. nov. 14.). — Nov. 26-án: Albert Erzsébet (szül. nov. 17.)

Katona lelkészi hivatal anyakönyveiből.

Nov. 15-én: Chlestil Gertrud (szül. okt. 29-én.). — Nov. 24-én: Hönigsmann Hedvig Stefánia (szül. okt. 18-án).

Házasság szentségét fölvtették:

Nov. 3-án: Kornausz Ferenc és Huba Mária. — Nov. 9-én: Ruck Rudolf Vilmos Adolf és Maschalkó Vilma.

Halottaink:

Okt. 26-án: özv. Pasku Alojzia, 84 éves. — Nov. 10-én: Nagy Erzsébet szül. Pálincás, Nagydisznódon, 39 éves, a haldoklók szentségeivel ellátva. — Nov. 17-én: Glatz Ferenc, 91 éves, a haldoklók szentségeivel ellátva. — Nov. 20-án: Strasser Lajos, 65 éves, szentségekkel ellátva — Nov. 23-én: Sándor Béla, 1 napos.

Katona-lelkészi hivatal anyakönyveiből.

Okt. 31-én: Szécsy Ferenc, a cs. és kir. 46. gyalogezredből, 31 éves, szentségekkel ellátva. — Nov. 7-én: Sednazuk József, a cs. és kir. 30. gyalogezredből, 20 éves, szentségekkel ellátva. — Nov. 11-én: Kadrielski Ádél, szül. Vessely cs. és kir. számtiszt neje, 33 éves, szentségekkel ellátva. — Schubert Antal vezérhadbiztos, 64 éves. — Nov. 12-én: Klaushofer József a cs. és kir. 3. népfelkelő ezredből, 29 éves, szentségekkel ellátva. — Nov. 15-én: Hübner János, a 2. honvéd ezredből, 31 éves, szentségekkel ellátva.

K é r j ü k

hátralékos előfizetőinket, hogy „Tudósítónk” előfizetési díját kiadóhivatalunknál minél hamarabb fizessék be. Esetleges lakásváltozást kérjük azonnal tudomásunkra hozni, hogy a lap küldésében zavarok ne forduljanak elő.

Kedves olvasóinknak kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és békességes újévet kíván a szerkesztőség.